

thi det forekom mig, at den sidste Ordfører var saa temmelig overflødig, og at man ganske roligt kunde have overladt denne Sag i det ærede Medlem Hr. Fraenkels Hænder; dèr var Sagen efter min Opfattelse meget godt forvaret rent saglig set. Men der maatte altsaa en ny politisk Ordfører paa Talerstolen ved denne Lejlighed. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at hvis hans Bedstefader steg ned fra Galleriet i Læsesalen, vilde han, saa vidt jeg har læst om denne Mand, sikkert klogeligen sige: Min kære Sønneson, stik Fingeren i Jorden og lugt, hvor du befinder dig! Det vilde sikkert være klogt af det ærede Medlem, om han annammede en saadan Lære og stak Fingeren i Jorden og lugtede, hvor han er. For det er jo ikke 1873, vi lever i, men dets Aaret 1921, og Forholdene nu er ganske anderledes end den Gang.

Ganske vist viftede det ærede Medlem Hr. Holstein med demokratiske Talemaader, det kan jo ikke benægtes, og han talte ogsaa om Demokratisering af Udenrigsministeriet, men han indledede sin Tale med en Bemærkning om, at de højeste Embedsmænd i Udenrigsministeriet manglede Tid til at studere og tilrettelægge Udenrigspolitik. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Udenrigsminister siger til en saadan Bemærkning. Jeg tænker mig, at den højtærede Udenrigsminister siger, at hvis der skal tilrettelægges nogen Udenrigspolitik her i Landet, vil han nok selv gøre det. Jeg tror imidlertid slet ikke, at vort Land har saa store Betingelser for at føre Udenrigspolitik i den Forstand, som det ærede Medlem Hr. Holstein talte om; og jeg tror heller ikke, vi skal beflicte os paa det. Det ærede Medlem befinder sig i det lille Danmark og ikke i det store Frankrigs Hovedstad, det glemmer han ogsaa ved denne Lejlighed. Jeg tror, at vort Land er bedst tjent med, at vi rent storpolitisk, udenrigspolitisk er saa ubemærkede som muligt. Det ærede Medlem har jo i lang Tid haft en anden Mening herom; det kan ikke benægtes. Og naar han nu var saa forfærdelig forbitret paa vore Presseattachéer i Udlandet og specielt den Presseattaché, vi har i Paris, kan man tænke sig, at denne Presseattaché i Paris er kommet paa tværs af det ærede Medlems Bevægelser, da han opholdte sig i Paris. Det ærede Medlem spurgte: Hvad bestilte Presseattachéen i Paris efter Vaabenstilstanden? Ja, jeg ved skam ikke, hvad han bestilte efter Vaabenstilstanden, men han maa neppe have foretaget sig noget, som behagede det ærede Medlem. Det var maaske ogsaa unødvendigt, for vi

havde jo von Jessen, og dernæst havde vi jo von Holst aus Kopenhagen i Paris paa det Tidspunkt. Naar der i Paris var to saa udmærkede Diplomater af den højere Skole, var det maaske ikke nødvendigt, at vor Presseattaché optraadte saa stærkt, som det ærede Medlem syntes at kunne ønske; det er jo ogsaa højst rimeligt, at Regeringen herhjemme har ønsket, at Presseattachéen i Paris skulde optræde paa en anden Maade end den, som det ærede Medlem syntes, han skulde optræde paa.

Nu finder jeg, som sagt, ingen Anledning til at komme ind paa de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, men jeg vil dog gøre en Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Ønske om, at der skulde nedsættes et særligt Udvalg, overfor hvilket Ministeren skulde staa til Ansvar for sin Udenrigspolitik. Det ærede Medlem fremsatte sit Ønske umiddelbart efter at have haaret Ministeren, fordi denne havde nedladt sig til at tale i Provinsen. Jeg kan godt forstaa, at efter det ærede Medlems Tankegang er der noget meget nedværdigende i at tale i Provinsen. Men kort efter at det ærede Medlem havde gjort denne Bemærkning til den højtærede Udenrigsminister, udtalte han altsaa Ønsket om at vi fik et saadant Udvalg. Jeg maa sige, at jeg finder slet ikke nogen Anledning til, at der fremsættes et saadant Ønske. Jeg tror, at hvis den højtærede Minister skal staa til Ansvar noget Sted, er det netop for dette høje Ting. Alle Rigsdagens Medlemmer har Ret til at drage Ministeren til Ansvar for hans Udenrigspolitik. Det gør man her for aabent Tæppe, forsaavidt Landet ikke bringes i Fare derved; og drejer det sig om Forhold, hvor der kan være en vis Fare ved at kræve Ministeren til Regnskab i saa Henseende, nu vel, saa kender vi fra tidligere Tid Fremgangsmaaden: at samle begge Rigsdagens Ting til et lukket Møde, hvor Ministeren kan gøre Rede for sin Politik.

For øvrigt maa jeg i højeste Grad udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem Hr. Holstein har Mod gæl i Øjeblikket at staa frem her i Tinget og tale om den tresidede Traktat. Det forekommer rigtigt nok mig, at det ærede Medlem paa dette Møde har brændt sine Fingre saa eftertrykkeligt, at han ikke i Øjeblikket skulde beskæftige sig med dette Spørgsmaal.

Til den ærede første Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, vil jeg sige, at jeg beklager meget, at det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt der i Øjeblikket var